

Školní větrník

Úvodník

Opět po půl roce plném událostí zde máme další vydání Školního větrníku! Docházka do školy už se zcela znormalizovala, covid zmizel, ale přišla válka na Ukrajině. A tak máme tři nové spolužáky a je možné, že od září jich bude ještě více. My si zvykáme zase na běžné pracovní zatížení, na to, že zase musíme brzy ráno vstávat, že se ráno musíme učesat a tak nějak se zcivilizovat. Je ale pravda, že s tím vstáváním to ještě někteří moc nezvládají. Toto číslo je mimořádné tím, že není úplně výsledkem redakční práce žáků 9. třídy (to by asi nevyšlo), ale dílem vlastně tak trochu všech. Takže všem velký dík.

Co nás čeká a nemine

Anketa

Dnešní anketu jsme věnovali polytechnickému kroužku, který tento rok vedl na škole pan David Lněniček.

Nejprve ohlasy z 5. třídy:

Baví mě práce se dřevem, vyrobil jsem si tam dvě lodě, dvě letadla a vrtulník. (V. Hájek)

Líbilo se mi vyřezávání vlka, kočky, psa a sovy a hodný pan učitel. Nelíbilo se mi, že nás ostatní děti otravovaly. (M. Paterová)

Na kroužku se mi líbilo. Vyráběli jsme ze dřeva a já si vyrobila asi pět koček, mamuta, srdíčko a vlka. Pan učitel byl milý. (N. Skrbková)

A teď ještě názory ze 3. třídy:

Nejvíce se mi líbilo vyrábění ze dřeva a tyček. Nejvíce se mi povedl robot. Kroužek hodnotím na 10 z 10 a pana učitele chválím, že s námi měl takové nervy. (Z. Matoušek)

Na polytechničáku se mi líbilo, že jsme si mohli vyrábět, co nás napadlo a že na nás byl pan učitel hodný a byl hodně levný. Vyrobil jsem si funkční dřevěnou pistoli. Jsem tak rád, že polytechnický kroužek je a chci, aby ještě byl. Krásně uklízíme. Hodnotím 10 z 10 a doporučuju. (T. Horčíčko)

Líbilo se mi, že jsme si mohli vybrat výrobek, jaký chceme, a nevyrábět to, co ostatní děti. (V. Pacholík)

Bylo super, že jsme přišli do dílny a pozdravili Davida (pana učitele) a nemuseli jsme zdravít „dobrý den“. Bylo opravdu skvělé, že jsme si mohli vyrobit cokoli, co bylo v nabídce, a také to, co jsme si vymysleli. Líbilo se mi, že jsme nemuseli nikam chodit a bylo to přímo za rohem. Nelíbilo se mi, že jsme měli málo místa. (V. Regál)

Jsem moc rád, že začal polytechnický kroužek. Vyrobil jsem si první auto, potom truhlu, která byla dokonce i otevírací. Chtěl bych, aby byl i příští rok, moc mě bavil. David na nás byl hodný a testy byly dobré. Děkuji moc. (V. Horáček)

Líbilo se mi, že jsme dělali, co nás napadlo, a výtvary mám asi čtyři. Kroužek se mi líbil a chci jít i příští rok a chci se potkat s naším panem učitelem. Těším se. (A. Umorčíková)

Polytechnický kroužek mě bavil. Chtěl bych, aby tam bylo trochu elektrotechniky. Hodnotím 9 z 10. Nejvíce se mi líbilo, že jsme si mohli vyrábět, co chceme. Hodně se mi to líbilo. (V. Hájek)

Jen dodejme, že pokračování kroužku na příští rok je přislíbené, tak snad to dobře dopadne a děti se dočkají. Panu Lněníčkovi děkujeme, že byl kroužek tak povedený.

Stalo se...

Výlet do Prahy

4. třída jela na školní výlet do Prahy. Jak se jim tam líbilo? V Praze bylo hezky a viděli jsme tyto památky: Karlův most, Petřín, Malou Stranu, Národní divadlo, Národní muzeum, Staroměstskou radnici, orloj, Vyšehrad a spousty dalších. Nejvíce se nám líbil Karlův most, protože tam jsou zajímavé sochy, které jsou obrovské, a orloj je zajímavý těmi vytesanými sochami, které v každou celou hodinu obcházejí ty hodiny.

Jak válčili husité

V pondělí 2. května měli naši žáci 1. a 2. stupně možnost přiblížit si jednu z velmi důležitých událostí českých dějin, a to dobu husitů. Divadelní spolek Pernštejni si připravili výukové představení, které dětem ukázalo interaktivní cestou inovace ve vojenských strategiích a jak se husitské dění promítlo i do běžného života lidí tehdejší doby. Na začátku představení herci předvedli rytíře v plné plátové zbroji, lehkého husitského jezdce a bojovníka polních obcí. Divákům také přiblížili taktiku feudálního vojska, kdy našich 20 žáků mělo možnost aktivně se zapojit do samotného boje. Zahráli si na osádku repliky husitského válečného vozu v původní velikosti, vyzkoušeli si i tíhu replik husitských zbraní, jako byly palcát, řemdich, sudlice, halapartna, a jak fungovaly palné zbraně hákovnice a houfnice. Děti se dověděly mnoho zajímavých informací o husitské době, že husité byli jedni z prvních, kteří palné zbraně při bojích v Evropě používali a jak taktiky husitských hejtmanů změnily vývoj evropského stylu vojenství a vedení bitev.

K. Hlaváčová

Stezka korunami stromů Janské Lázně

Červnový výlet 6. a 7. začínal tím, že jsme soukromým autobusem jeli do Janských Lázní, kde pro nás byl připravený výukový program, který nás měl seznámit blíže s některými procesy probíhajícími v přírodě. Program probíhal přímo na stezce v korunách stromů, kde je instalovaná expozice, jíž procházíte. Další výuka probíhá přímo v korunách stromů, kde můžete vidět přímo na místě různé druhy stromů, na stezce jsou nainstalovány různé výukové hry opět zaměřené na poznávání přírody. Je to vlastně taková naučná stezka. Ujala se nás paní průvodkyně a řekla nám zajímavé informace, které nás překvapily, třeba to, že autor stezky se nechal inspirovat hořcem. Za uhodnutí některých otázek, jsme dostali malé dárečky. Když jsme šli na stezku, asi po 10 m byly cedulky s velmi zajímavými informacemi, které jsme si pročítali. Na vrcholu stezky jsme byli odměněni spoustou krásných výhledů. Když jsme sešli zpátky, čekal na nás dobrý a sytý oběd, po němž jsme se vrátili zpátky. Výlet se nám moc líbil.

Karolína Francová, 7.třída

Korálkování v Jilemnici

Dne 24. 5. 2022 se 2. třída vydala na výlet do Jilemnice. Tam navštívily korálkovou dílnu, kde si vyráběly různé náramky, rybičky a srdíčka. Byla zde i herna pro děti, kterou si děti obzvláště vychvalovaly. Dále navštívily muzeum lyží, prošly si zvědavou uličkou a taky se zúčastnily akce ZUŠ open. Když jsme se dětí zeptaly, co se jim nejvíce líbilo, jasně vyhrála dílna a herna, ale nesměly opomenout i svačinku. Dětem se výlet velmi líbil.

Čile po Chile

V dubnu se naše škola zúčastnila přednášky s názvem Čile po Chile. Jak už z názvu vyplývá, jednalo se o vyprávění o Chile, které nám podrobně popsalo tuto krásnou zemi, zdejší krajinu a zvyky. Součástí byla velmi dobře zpracovaná prezentace s obrázky a videem z jejich neobvyklého výletu. Na konci přednášky měly děti možnost vyhrát nějaké zajímavé ceny. Přednášející pokládala otázky a za každou správnou odpověď dostal výherce na výběr z mnoha cen. Dětem se tato akce velice líbila.

Anna Václavíková, 9. třída

Závěrečné koncerty ZUŠ

To, že u nás probíhá výuka ZUŠ, je všeobecně známé. Mnoho dětí tuto výuku navštěvuje a na konci školního roku se chtějí pochlubit tím, co se všechno naučily. Proto i naše škola dostala pozvání na tato vystoupení. A tak vlastně mohli spolužáci v hledišti fandit spolužákům na jevišti. První týden v červnu se byli prvňáčci podívat na tanečním představení v Jablonci nad Jizerou. Cestu měli rozdělenou na pěší a autobusovou část. Všem dětem se představení líbilo. Největší úspěch však měla návštěva cukrárny, kde děti utratily všechny své peníze, které měly s sebou. Podruhé se na taneční vystoupení vydala ještě 2. a 5. Třída, přestože druháci cestou zmokli, tanečky se jim líbily.

IQ LANDIE

Během května 2022 se 8. třída společně s 9. vydala na exkurzi do IQ Landie v Liberci. Naším programem byla matematika – přímo matematická laboratoř. Ač na první pohled mnohé z nás odradilo slovo matematika, tak nakonec jsme si to užili, protože zde bylo plno nových informací, které jsme měli možnost se dozvědět. Dostali jsme pracovní listy, které jsme se snažili s pomocí vyplnit. Poté jsme měli 2 hodiny volno na prohlídku celé expozice. Pokud jste v IQ Landii nikdy nebyli, určitě to stojí za návštěvu.

Eliška Karbanová, Nikola Čížková- 8. třída

Festival dětského čtenářství

Tento festival letos proběhl v Liberci dokonce dvakrát. Účastnili jsme se obou akcí, teď na jaře se to týkalo 6. a 5. třídy. Kromě návštěvy Státní vědecké knihovny, která je v době konání festivalu přístupná všem dětem, jsme navštívili dva programy. V rámci projektu Listování, který proslavil Lukáš Hejlík, jsme si poslechli čtení z knihy Lichožrouti a v kině Varšava jsme zhlédli divadelní představení Staré pověsti české, což se nám náramně hodilo do letošního celoškolního projektu. Příjemné bylo i to, že jsme ušetřili za dopravu, protože ji dotoval Liberecký kraj.

Zdravotní soutěž Červeného kříže

Soutěž se konala 10. 5. v Jablonci nad Jizerou ve městském parku a za školu se jí zúčastnila 3 družstva. Do parku jsme se dopravili pěšky z Vysokého nad Jizerou. Na soutěži bylo 7 stanovišť. Z toho se 3 nepočítala do celkového skóre týmu, ale sloužila jako rozstřel, kdyby dva týmy měly stejně bodů. Soutěž jsme si užili, skončili jsme na 8. místě a mladší družstva skončila na 6. a 5. místě. Pořadatelé měli pro každého ze soutěžících obstarané občerstvení. Soutěž byla přichystána dobře a příští rok se moc těšíme, že se zase účastníme.

D. Soukup, 8. třída

Koloběh života nejen v Krkonoších

Dne 4. dubna jsme jeli společně s 9. třídou do Vrchlabí na program Koloběh života nejen v Krkonoších, jeho název přesně odpovídá i jeho názvu. Dozvěděli jsme se ještě i něco dalšího o Krkonošském národním parku, jak chránit přírodu a něco o vodní stopě. Ukázali nám, jak funguje kompostér, a hráli jsme hru, kde jsme stavěli ekosystém lesa. Akce se nám líbila nejen díky tomu, že jsme byli také venku, ale dozvěděli jsme se nové věci o vodě a přírodě.

T. Petřinová, 8. třída

Patříme k sobě

Patříme k sobě je festival, který už dlouhá léta navštěvuje stejná města, kde sklízí neuvěřitelný obdiv. Jedná se o různá hudební, taneční či divadelní vystoupení představována psychicky nebo fyzicky postiženými lidmi. I v letošním roce po dlouhé covidové pauze navštívili divadlo Krakonoš ve Vysokém. Za sebe mohu říct, že to, co ti lidé dokáží nacvičit, je neuvěřitelné. Osobně jsem vystoupení viděl už po několikáté a před těmito lidmi smekám klobouk.

Matěj Dolenský, 9. třída

UKLIÐME VYSOKÉ NAD JIZEROU

V pátek 22. 4. 2022 ráno vyrazila naše škola uklízet okolí Vysokého v rámci celorepublikové akce Uklidme Česko. Jednotlivé třídy měly připravené okruhy, které bylo potřeba za dopoledne uklidit. Naše třída vyrazila přes Bareťák do Roztok. Odpadu bylo docela hodně. Každý z nás by se měl určitě zamyslet, zda je potřeba vyhodit odpaděk do přírody, když jsou všude odpadkové koše. Mnohdy by stačilo udělat jen pár kroků navíc. Zároveň by stačilo, kdyby se víc z nás řídilo pravidlem: Co si do přírody přineseš, to si také odnes. Nakonec to byla velmi povedená akce, kterou jsme si, myslím, všichni užili.

Kamila Nechanická, 9. třída

Návštěva Terezína

8. a 9. třída navštívila v červnu v rámci výuky dějepisu Terezín. Prohlédli si nejen Malou pevnost, ale prošli i místa bývalého židovského ghetta přímo v Terezíně – kasárna, v níž byli obyvatelé ghetta ubytováni, muzeum, kolumbárium, krematorium... Jejich dojmy shrnují následující řádky:

Cestu do Terezína jsme spíš prospali, i když to zrovna dvakrát pohodlné nebylo. Zastávku jsme měli v Doksech, kde jsme se mohli na pár minut protáhnout a zakoupit něco na zub. Cesta stále trvala jak věčnost, ale radost nám udělalo krásné počasí. Hned, jak jsme dojeli, dali jsme si sváču a vyrazili na cestu. Koncentrační tábor Terezín mi přišel zajímavý spíše podle informací, které nám podával instruktor. Přišlo mi, že to tam mají moc upravené, a tak jsem se do toho moc nevžila. Na co si tak vzpomínám, tak je to, že tam bylo mnoho samotek, do kterých byli zavíráni. Dále, co vím, je místnost, která byla opravdu malá a bylo tam zavřených celkem 600 židů, ti, kteří padli na dřepu, už ráno nevstali. Celkově tam bylo spoustu zajímavých míst jako je krematorium, samotky, jejich kanceláře apd..., ale samotný Terezín mi nepřišel tak strašný. Pak už jen nastala cesta zpět, která byla stejná jako do Terezína, opět zastávka v Doksech a spánek.

Simona Moržološová, 9.třída

V Terezíně se mi upřímně moc nelíbilo, protože tam panovala taková zvláštní atmosféra a přišlo mi to tam strašně prázdné. Cesta autobusem byla fajn a celkem rychle utekla. Líbily se mi různé expozice, jako třeba o pohrbívání, dopisy vězňů a různé rituály. Moc se mi líbilo vyprávění od průvodce, v kterém vše krásně popsal a také vložil do vyprávění nějaké tajné informace. Také jsme zhlédli krátký film o Terezíně a životě v něm. Dost mě zaujala expozice o povodních, která zastihla Terezín před dvaceti lety. Také mě zarazilo, za jak krátkou dobu byla Malá pevnost postavena a jaké množství cihel bylo spotřebováno.

V.Skrbek, 9. třída

V Terezíně to bylo zajímavé, až strašidelné jen z toho důvodu, když si představím, kolik tisíc lidí tam bylo trestáno a mučeno, je to smutné. Jen když si představím, že lidé k lidem se chovali spíš jako k nepotřebné věci, nahání mi to husí kůži. A to nemluví o tom, v jakém prostředí žili, tomu se ani nedá říct pokoj, natož nějaká ložnice. Přirovnala bych to spíše k nějakému chlívku, který se určil pro spaní, tak tam jenom postavili postele a nezajímalo je, že tam je zima, že jich je víc na pokoji, než se jich vejde do postele. Zkrátka nedokážu si představit, že se takhle chovali lidé "pár" let zpátky. N a jednu stranu si nedokážu představit, jak to vypadalo v Osvětimi, jednou bych se tam chtěla podívat. Když jsem přijela domů, byla jsem ráda, že žijeme v takové době, jaká je. Nemůžu říct, že je všechno růžové, všechno má své chyby ,ale nedějí se tu takové věci, které se děly, a jestli se takové věci dějí, je čas to řešit.

A. Martincová, 9.třída

Na exkurzi v Terezíně se mi nejvíce líbila prohlídka a výklad pana průvodce, který nás provedl po pevnosti a řekl nám co se v daných místech dělo a jak probíhalo např.se zadrženými vězni. Dále se mi líbily výstavy různých dokumentů a dopisů, které posílali vězni domů, dále mně zaujal hřbitov, který je jako hezká památka na zemřelé.

Novák Jiří, 9.třída

Výlet do Terezína se mi moc líbil. Nejvíce mě zaujal krásný výklad od průvodce, který nás provedl po Malé pevnosti Terezín. Dále jsme měli asi hodinu, abychom si sami prošli celý areál. Mohli jsme si tam prohlédnout jejich postele nebo koupelnu, do které chodilo na- jednou 100 mužů, ale měly tam jen 30 sprch a na umytí měly pouhých 5 minut. Poté, co jsme viděli sprchy, nás pan průvodce zavedl do únikové chodby, kdyby byl Terezín napaden, ale tato chodba nebyla nikdy využita.

Lukáš Skrbek, 9.třída

Výlet do Terezína byl pro mě dost přínosný. Když jsem se tam procházel, trošičku jsem se dokázal vcítit, jak to vnímali ti věznění, když byli zavření v malých místnostech skoro bez světla a o hladu.

Celkově celý tábor vypadal vážně děsivě a to jsme nebyli ve všech jeho koutech. Když nám průvodce vypravoval historky, které se staly v táboře, měl jsem občas husí kůži na zádech. Jediné, co mi tento zážitek odlehčilo, bylo, že tam byl jeden dozorce, který prý pomáhal vězňům a vozil necenzurované dopisy od vězňů nebo jim někdy přinesl něco k jídlu. Také jim ale pomáhal s dovozem léků pro místního židovského doktora, který potají léčil židovské vězně, které odmítali ošetřit normálně.

Tomáš Veselý, 9.třída

V Terezíně se mi docela i líbilo. Sice jsem si nedokázala představit, jak se jim tam muselo žít, ale určitě velmi špatně. Chvillemi mi bylo i velmi zle a smutno z toho, jak se k nim chovali. Dozvěděla jsem se spoustu nových věcí. Nedokážu si představit, jak se na 4 palandy vešlo 400 lidí. Nejvíce se mi líbilo v takové chodbě, která měla 500m a byl tam velice příjemný chlad, ale měla jsem divný pocit, protože se tam dávali rakve židů, a také tam byli pavouci a já mám arachnofobii, takže jsem měla velmi nekomfortní pocit. Bylo velmi teplo, takže chození po venku nebylo žádoucí. Viděli jsme i lebky Židů, ale bohužel jen přes neprůhledné krabičky. A z čeho mi bylo nejvíce smutno, bylo, že i když měl vězeň 40stupňové horečky, tak

musel dřepovat s cihlou za krkem, a pokud mu spadla, tak ho mlátili do té doby, dokud nebyl v bezvědomí.

Měli jsme jet i do Osvětimi a bylo mi líto, že jsme nejeli. Ale kdybych se tam mohla podívat, tak určitě pojedu. Konečná cesta pro mě byla utrpení, modlila jsem se, ať už jsme, protože v autobuse bylo strašné teplo. Doma rodičům jsem vyprávěla asi hodinu, jak se mi to líbilo a co jsem viděla.

Rozálie Nesvadbová, 9.třída

Do Terezína jsem se velmi těšil, protože jsem se chtěl dozvědět o historii českých dějin. První dojem ve mně zanechal celý Terezín, který vypadal obrovsky a neuvěřitelně, že tento objekt někdo dokázal postavit. Po vstupu do Terezína jsem pociťoval divný pocit, protože jsem si představil, kdo a co se zde dělo, ale kdybych měl hodnotit prohlídku, tak musím říct, že byla velmi poučná a zajímavá. V Terezíně nás prováděl starší pán, který k jakékoli otázce měl odpověď a dokázal jí procítit tak, že jsem si někdy opravdu myslel, že v té době právě jsem a prožívám ji. Z Terezína jsme odcházeli k dalším památkám, kde jsme se dozvídali o celém městě. Myslím si, že na takový výlet by měl jet opravdu každý, protože se nejen dozví o činech, které byly páčány na židovském obyvatelstvu, ale pozná, v jakých podmínkách museli přežívat a pracovat. Proto tento výlet hodnotím opravdu dobře.

Tomáš Morávek, 9.třída

Jak se nestat závislákem

6. a 7. třída vyrazila v pátek 24. 6. do Semil na program Jak se nestat závislákem. Program byl zaměřený na to, jak nespadnout do jakékoli závislosti (alkohol, drogy, kouření...) a připravili ho žáci gymnázia v Semilech, kteří také dělali lektory. Kačka ze 6. třídy k tomu píše:

„Dozvěděli jsme se, jak může kouření ublížit tomu, co kouří, ale i tomu, co je blíž a vdechuje kouř. Nemoci, které se kouření může způsobit, jsou velice nebezpečné.

Dál jsme se dověděli, že alkohol ničí mozkové buňky a že (když se toho moc vypije) může se člověk otrávit. Drogy nejdřív veliký zážitek, ale postupem času si je závislí lidé berou, aby byli v normálu, takže už nedává žádná pozitiva.“

Ale nakonec asi stejně zvítězila večerníčkovská výstava v semilském muzeu.

Pasování na čtenáře

V pátek 24. 6. proběhlo v místní knihovně velké pasování na čtenáře. Mezi prvňáčky dorazil sám král Čtenářského království, aby posoudil, jak se děti s touto dovedností vypořádaly. Podle toho potom usoudil, zda je přijme mezi své rytíře. A protože byl moc spokojený s tím, co slyšel, přijal je všechny. Děti obdržely klíče od království a odted' už v něm budou vždycky jako doma. Gratulujeme a zároveň děkujeme panu králi (Jan Vaverka st.), že na nás ani letos nezapomněl a vysockou školu navštívil.

Branně-vědomostní soutěž Ještědská hlídka

Konalo se 25. 5. 2022 v Tanvaldě. Tato soutěž po covidové pauze proběhla už podruhé. Je součástí přípravy obyvatel k obraně státu (pro starší bychom mohli říci, že je součástí branné výchovy). Nejprve se konalo školní kolo, z něj postoupila do kola krajského dvě družstva. Starší tým tvořili Tomáš Morávek, Tomáš Veselý, Tomáš Červený, David Soukup, Tereza Petřinová, mladší potom Karel Burgermeister, Tereza Chladilová, Denis Čonka, Michaela a Dominika Lánské.

A jak to probíhalo? Běhalo se kolečko, které mělo délku 4 km a byly tam dané úkoly, např. střelba ze vzduchovky, zdravotnědný test, udělat 20 sedů lehů a topografie.

Úkoly plnil každý hráč z daného týmu, dokud to neměl ten poslední hotové, nemohli pokračovat dál a museli čekat. Hrál se o čas, takže jste si museli vybrat tým pohyblivých hráčů, abychom nemuseli na nikoho dlouho čekat.

A jak jsme dopadli?

Starší družstvo získalo v konkurenci 18 závodních družstev 10. místo a mladší byli z 20 zúčastněných týmů dokonce na 4. místě, přičemž je od 3. místa dělila pouhá jedna vteřina.

A jedna perlička na závěr:

Před závodem tam točila Česká televize a ptala se hráče z týmu Vysoké nad Jizerou Tomáše Morávka a taky se ptali učitelky z týmu Vysoké nad Jizerou Jaroslavy Haklová. Byli v televizi na ČT1.

Na úvodní stránce najdete fotografii mladšího družstva ve složení Míša a Domča Lánské, Terka Chladilová, Denis Čonka a Karel Burgermeister.

Ukázka tvorby žáků na naší ZŠ

VÍRA V PŘÁTELSTVÍ

V životě jsem už potkala spousty lidí, na některé mám vzpomínky dodnes, na některé se vymazaly a na některé jsem raději zapomněla úplně.

Momentálně jsem obklopena lidmi, na které jsem si zvykla, mám je moc ráda, ale již za nedlouho mě i je čeká životní změna.... Všichni půjdeme svou vlastní cestou na různé vzdělávací instituce a my se budeme muset rozloučit.

Na jednu stranu je to smutné a nechtěné, ale tohle je život...Ale přeci kamarádství nám nemusí skončit tím, že se rozejdeme na své vysněné školy. Opravdové kamarádství může trvat celý život, i když nás všechny dělí časová smyčka.

Moje milá třída, moc nám všem přeji, abychom se dostali na své vysněné školy, které si vybereme.

Eliška Karbanová, 8. třída

A ještě pár Eliščiných myšlenek...

Láska, víra a naděje, to je to jediné, co s námi zůstane po celý život.

Naděje není přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že má něco smysl bez ohledu na to, jak to dopadne

Nežijeme. Jen přežíváme a čekáme na smrt, která se každým dnem blíží. Nikdy nevíme, kdy přijde ten den, kvůli kterému bude konec všemu, co jsme za celou tu dlouhou dobu tvrdě vybudovali.

V letošním roce probíhá celoškolní projekt **Staré pověsti české**. Každá třída do něho nějak přispívá. My jsme vybrali ukázkou matematickou, kdy žáci (nejen) 9. Třídy vytvořili slovní úlohy na toto téma. Můžete si je zkusit vypočítat, výsledky tu pro kontrolu najdete také.

Staré pověsti české – slovní úlohy (9. tř.)

Družina blanických rytířů zabloudila v tmavém lese a dostala žízeň. Uprostřed lesa objevili krčmu a začali hodovat. Když odbila půlnoc, krčmář se rozhodl krčmu zavřít. Došlo na platbu. Rytíři ale neměli ani groš. Krčmář se rozhodl, že si rytíři útratu odpracují. Rytíři měli 3 pečínky, jedna za 10 grošů, dva sudy piva, jeden sud 60 l, jeden korbel je 500 ml. Jeden korbel stojí 1 groš. Propustil je domů, aby se na práci vyspali. Na cestu domů si rytíři vzali 20 kuřat. Jedno stojí 2,5 groše. Aby měl jistotu, že se rytíři vrátí a svou útratu si odpracují, nechal si v krčmě jejich zbroj. Krčmář za práci rytířům vyplácel 10 grošů za hodinu. Jelikož jsou rytíři staří, mohou pracovat jen 8 hodin denně. Za jak dlouho svůj dluh odpracují a jak vysoký byl? (Rytíři odpracují dluh za 4 dny a byl ve výši 320 grošů)

Dolenský M., Skrbek V.

Kazi šla sbírat byliny. Nasbírala dva košíky heřmánku a čtyři košíky meduňky lékařské. Kolik kg bylin přinesla, jestliže půl košíku je 1 kg? (Kazi přinese domů 12 kg bylin)

Martincová A., Šindelková M.

Svatba

Bořivoj a sv. Ludmila pořádali svatbu a jedině, co jim zbývalo vyřešit, byly květiny. Jejich rozpočet na květiny byl 10500 korun. Dohromady měli 15 stolů s pohoštěním. Na každém stole byly 3 vázy a do každé se vejde pět květín. Nevěsta potřebovala kytici, na kterou potřebovala jednu třetinu květín, z celkového počtu květín na stole. Kolik květín potřebovali a kolik je to bude stát, pokud jedna květina stojí 10 korun? Dá jim jejich rozpočet na zaplacení? Pokud ano, kolik jim zbude, pokud ne, kolik musí doplatit?

(Ano, zbude jim 7500 korun. Kytěk je 300.)

Václavíková A., Farská L., Moržološová S.

Praotec Čech

Jednoho krásného slunečného dne se praotec Čech rozhodl jít na procházku do přírody. Šel a šel a šel až se zastavil, aby se posadil na pařez, aby si odpočinul. Když si odpočinul, vstal a před sebou uviděl horu. Zdála se mu celkem malá, a proto se rozhodl vyrazit přímo k ní. Když tam došel, zjistil, že je hora mnohem větší. Rozhodl se vyrazit nahoru. Jelikož měl 168 cm, jeho průměrná délka kroku byla 70 cm. Cesta je dlouhá 2,8 km. Kolik kroků udělá cestou nahoru? Dolů se rozhodl jít trochu jinou cestou. Jeho délka kroku se nezměnila. Cestou dolů si spočítal kroky. Bylo jich 5820. Jak dlouhá byla jeho cesta směrem dolů? (Nahoru udělal 4000 kroků. Cesta dolů byla dlouhá 4,074 km.)

Nechanická K., Kunceová B.

Jedné krásné noci viděla Libuše ve snu pracovitého a moudrého sexy muže. Tento muž byl Přemysl Oráč a řekl jí: „Pokud mě chceš získat, musíš vypočítat složitou úlohu a tím zjistit, jak daleko musíš putovat po cestách, abys mě našla.“ Ráno se Libuše probudila ze snu a říkala si, že se pokusí o vypočítání úlohy a získání Oráčovi ruky. Sedla si ke stolu, vzala papír a pero a začala počítat (výsledek je v metrech)

$$\frac{(5^2 + 1) : 0,01 \cdot 4 + \sqrt{169}}{3} \cdot \sqrt{10^2 \cdot 4}$$

(Libuše musí jít 69420 m po cestě, než potká Přemysla Oráče)

Šalda P., Šikola M.

Dívčí válka

Po smrti kněžny Libuše se dívky pod vedením Vlasty rozhodly zaútočit na muže. Dívky vyrazily z Děvína na Vyšehrad. O hodinu dříve však vyrazili muži z Vyšehradu do Děvína. Z jednoho hradu na druhý je cesta dlouhá 28 km. Dívky šly rychlostí 5 km/h. Muži šli rychlostí 6 km/h. Kolik km ujdou dívky a kolik muži do setkání?

(Dívky 10 km, muži 18 km.)

Nechanická K., Kunceová B.

Přemysl Oráč nezaplatil daně. Od Libuše dostal na výběr z trestů. Buď půjde do žaláře, nebo zorá její zahrádku. Přemysl se rozhodl zorat zahrádku. Zahrádka má rozměry 10 x 7 m. Jelikož je teplo a vůl je starý, musí udělat po 1 hodině na půl hodiny zdřímnout. Za hodinu práce zorají 3,5 m². Za jak dlouho pole bude zorané, když denně mohou být na zahrádce jen 10 hodin?

(za 3 dny)

Dolenský R., Novák J., Skrbek L.

Reportáž

Jizerská lyra

Na jaře roku 2019 se naši žáci zúčastnili recitační soutěže *Jizerská lyra* v Tanvaldě, odkud si přivezli četná ocenění. Kromě toho jsme převzali štafetu v pořádání této akce pro rok 2020. Kvůli pandemii onemocnění COVID-19 jsme toto setkání s poezií však museli odložit a mohli ho uspořádat až v letošním roce. Do soutěže se přihlášily čtyři základní školy: Waldorfská

Kategorie A – 1. třída	
1. místo	Eliška Volfová a Vilém Regál ZŠ Vysoké nad Jizerou
2. místo	Anna Mašková Masarykova škola Tanvald
3. místo	Vít Kubín Masarykova škola Tanvald Ladislav Dinh ZŠ Tanvald Sportovní

základní a střední škola Semily, ZŠ Tanvald Sportovní, Masarykova ZŠ Tanvald a ZŠ Vysoké nad Jizerou.

Každá ze zúčastněných škol nejprve uspořádala třídní a poté školní kola v přednesu poezie. Nejlepší interpreti pak postoupili k nám do Vysokého nad Jizerou, kde jsme je (i jejich doprovod) přivítali 31. května na malém sále divadla Krakonoš. Ve třech kategoriích se představilo 31 dětí. Soutěžící před pozorným

publikem zúročili svou práci s básnickým textem a svým neopakovatelným přednesem okouzlili snad každého posluchače, a tak měla porota nezáviděníhodný úkol. Po náročném rozhodování nakonec sestavila listinu pro stupně vítězů. Jelikož jsou však hodnocení v uměleckých oborech vždy tak trochu subjektivní a mají na rozdíl od jiných soutěží, které se dají hodnotit body či procenty, jistý přesah, dovoluji, abych citovala slova jednoho z porotců: „*Způsobem, jakým jste dnes vystupovali se svými přednesy, se stáváte vítězi všichni. A doufám, že s takovým pocitem budete odcházet...*“

Velký dík patří divadelnímu spolku Krakonoš za poskytnuté prostory a zajištění doprovodného programu. Zejména děkuji: p. S. Hejralové, p. J. Drozenové, p. J. Hejralovi, p. M. Hnykovi, p. J. Vavrkovi, p. J. Pohankovi a P. Vodseďálkové. Díky nim jsme strávili krásné odpoledne v příjemném prostředí a seznámili jsme se s historií ochotnického divadla, potěšili se poslechem poudačky v krkonošském nářečí, mohli jsme obdivovat loutky a líbily se i písně z flašinetu. To vše pod laskavým dohledem pána hor – Krakonoše.

Poděkování patří také p. J. Olivové (Albatrosmedia) za bezplatné zajištění knižních cen.

Zásahu na úspěchu celé akce mají také učitelé, kteří se věnovali přípravě svých svěřenců a laskavě je vedou k umění a krásnu.

Kategorie C – 4. a 5. třída	
1. místo	Vašek Týl ZŠ Tanvald Sportovní
2. místo	Tereza Rydvalová Masarykova škola Tanvald
3. místo	Michaela Schořovská ZŠ Tanvald Sportovní Natálie Skrbková ZŠ Vysoké nad Jizerou

Kategorie B – 2. a 3. třída	
1. místo	Helena Holatová Waldorfská základní a střední škola Semily
2. místo	Marie Týlová ZŠ Tanvald Sportovní
3. místo	Kristýna Pohořalá ZŠ Tanvald Sportovní

Pořadatelství recitační soutěže Jizerská lyra pro rok 2023 se ujala Waldorfská základní a střední škola Semily.

(J. Vodseďálková)

A ještě je potřeba říci, že úplně nejdůležitějšími lidmi, co se pořádání soutěže týká, byly paní učitelka Jana Vodseďálková a Lenka Farská, za což jim velký dík ☺

Fotoreportáž

Jak jsme hráli divadlo – Staré pověsti české (8. třída)

Na návštěvě u Lecha

Chrudoš a Šťáhlav ve sporu

Kněžnou bude Libuše

Přemysl orá pole

Vlasta kuje pikle

Přemysl a jeho věrní

Ctirad osvobozuje Šárku

Charita

11. května do ulic Vysokého vyrazili Říša a Majda, aby opět nabízeli žluté kytičky, které jsou u nás symbolem boje proti rakovině. V tomto školním roce už podruhé, protože na podzim vybírali příspěvky ve sbírce přesunutě kvůli covidu. Počasí jim přálo, náladu měli usměvavou a šlo jim to pěkně od ruky.

Co je vlastně cílem této nejstarší charitativní sbírky, které se koná už od roku 1996? Přinést veřejnosti informace o prevenci rakoviny prostřednictvím rozdáváných letáčků, teď šlo o nádory děložního čípku a varlat.

Za nabízené kvítky měsíčku lékařského získat prostředky na boj proti rakovině – na nádorovou prevenci, zlepšení kvality života onkologických pacientů, podporu onkologické výuky, výzkumu a vybavení onkologických center.

A kolik naše dvojice vybrala peněz? Na konto sbírky bylo odesláno **3 046 Kč**. Všem dárcům děkujeme.

Další sbírka, která proběhla přímo na škole, přinesla občanskému sdružení Život dětem 3 535 Kč a ve druhém kole 2 950 Kč. Tuto částku shromáždili žáci naší školy, kteří si od společnosti koupili drobné dárkové předměty.

Historické okénko

Dvě malá ohlédnutí do historie od našeho stálého přispěvatele pana Milana Fügnera, vedoucího elektrotechnického kroužku:

Gramofonové závody a získání SYNA z odpadu.

Když se konečně dodal do Gramofonových závodů v Loděnicích rychlopřepisový stroj na ozvučování audiokazet, byl jsem „dodán“ do gramofonek i já. Bylo to to nejmenší, co jsme mohli udělat za jejich velice tolerantní jednání.

Přiznám se, že jsem měl oči navrch hlavy, když jsem mohl (a směl) procházet celý podnik a shlédnout celý provoz. Směl jsem dokonce pobýt i při přepisu z pásků na lakové folie. To bylo opravdu značně tolerantní... Já jsem ovšem dodržoval velice přísný režim a choval se jako duch, abych nezpůsobil poškození originálního záznamu vznikajícímu na lakové folii. Ale o tom jsem nechtěl psát... Nebudu ani psát o tom, jak mne Ing. Ladislav Kuss- bývalý vůzortán, a proto jen Láďa, provázel i v místní parní elektrárně, která byla velice důležitá tehdy při častých výpadcích sítě...

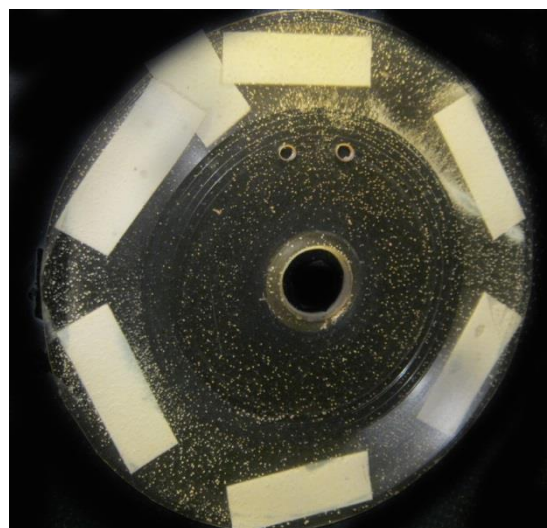
Při „zdržování“ v lisovně, jsem viděl výměnu opotřebovaného lisovacího nástroje SYNA (obr.1). Poprosil jsem, jestli by bylo možné získat opotřebovaného SYNA jako učební pomůcku do elektrotechnického kroužku. Láďa mi podal toho SYNA se slovem NA! Velice jsem poděkoval-kdo mohl tak snadno SYNA získat!! Jenže teď jak dostat SYNA úředně přes vrátnici? Zašel jsem za tehdy soudruhem ředitelem a vysvětlil mu situaci. Opotřebovaný SYN byl již zcela bezcenný, ale úřad je úřad... Zapomněl jsem podotknout, že soudruh ředitel byl také bývalý vůzortán a byl to tedy pro mne Viktor. Viktor mne ujistil, že úřední postup je

naprosto nemožný, dal si SYNA do ředitelské tašky a oba jsme prošli vrátnicí bez kontroly. Když jsme došli k Viktorovu trabantovi, vyjmul z ředitelské tašky SYNA a věnoval mi ho.

Jistě se budete divit, že ještě dnes ukazuji v kroužku takto vzácného SYNA!! Ale to bych nebyl já, kdybych tenkrát ve VÚZORT hned nepolíil SYNA pečlivě rozmíchaným DENTACRYLEM. K mému údivu (ale i jiných) ten dentacrylový odlitek (obr.2) hrál a dokonce stereo!! Tedy rozhodně se nedalo říci, že hrál krásně, ale hrál! Kolega ihned řekl: „Půjč mi ten odlitek, jedu zítra do Loděnic, já to Viktorovi dám jako reklamaci-bude sranda!!“ A sranda byla! Kolega si šel stěžovat Viktorovi, jak hrozné výlisky mohou prodávat... Viktor se jen důstojně podíval a řekl: „To je Milánek, že jo?!“. Jenže Viktor měl také smysl pro legraci a odnesl dentacrylovou kopii do reklamačního oddělení. Tam vzniklo veliké pozdvižení, protože na reklamačním oddělení mne celkem pochopitelně neznali. Když se pan ředitel Viktor pokochal zmatkem, prozradil celou situaci. Pak ten odlitek přinesli Láďovi, ten již z dálky poznal, odkud vítr vane, a odlitek přehráli na nejlepším profesionálním zařízení. Ačkoliv Láďa byl nesmiřitelným profesionálem, přežil tu reprodukci a se smíchem a řekl „To je holt celej Milánek“.

Obr.1.

Obr.2.

Na prknech Národního divadla (Deset dnů, které otřásly světem) – rok 1972 NA PRKNECH NÁRODNÍHO DIVADLA.

V roce 1972, inscenovalo Národní divadlo operu sovětského autora „Deset dnů, které otřásly světem“. Mělo to být něco velkolepého (taky bylo !!!) a proto to měl režisovat sovětský režisér. Pan režisér přijel a hned vznikla velká nepříjemnost, protože reproduktory na jevišti (podle mínění pana režiséra) nehrály dost hlasitě to, co zachytily mikrofony na tomtéž jevišti.

Marné bylo vysvětlování, že **jeviště Národního divadla je mnohem menší, než jeviště Velkého divadla v Moskvě**, kde jsou tedy reproduktory dál od mikrofونů a nemůže tak snadno vzniknout kladná zpětná vazba (pískot). Pan režisér si nedal říct a

když **reproduktory skutečně začaly při větší hlasitosti pískat, prohlásil to za spiknutí proti revoluci** a jiné, stačící na zavření mnoha lidí. Vložil se do toho tehdejší **ředitel Národního divadla Přemysl Kočí**, který rozzuřenému panu režisérovi navrhl, že **pozve experty z VÚZORT**, kteří dají věc do pořádku. Pan režisér kupodivu VÚZORT znal a souhlasil. Pan ředitel Národního divadla telefonoval řediteli VÚZORT ten se obrátil na oddělení akustiky, ti s tím, jako obvykle, nechtěli nic mít, tak zavolal ing. Struskovi. Tomu nebylo třeba nic vysvětlovat a ten **okamžitě pověřil ing. Jirku Mentlíka a mne**. Ing. Struska, náš šéf nám vysvětlil, že vůbec **nejde o technický problém, ale o politický problém** a je na nás, jak pomocí důstojného „vědeckého“ vystupování přesvědčit pana režiséra, že je vše v naprostém pořádku. Namítl jsem něco v tom smyslu, že **já a důstojně... Jirka Struska řekl, „Tebe tam posílám proto, že se umíš domluvit s andělem i čertem. Páni nebude to žádná sranda, ale vy to zvládnete.“**

Okamžitě jsme s Jirkou odjeli (jeho autem, abychom vypadali jako experti) a nechali se ohlásit u pana ředitele Národního divadla. Pan ředitel Přemysl Kočí, nás okamžitě přijal a začal velice opatrně vysvětlovat, o co jde. Asi v půli řeči mu vskočil do řeči Jirka a řekl, že je nám věc jasná a víme, že zvukaři Národního divadla svou věc umí líp, než bychom jim mohli my poradit, už jen proto, že jsou tam doma a znají svou profesi dokonale. Pan ředitel si viditelně oddechl a poslal nás za panem Čubou, vedoucím zvukařů. U pana Čuby se všechno opakovalo a když mu Jirka řekl totéž, pan Čuba si viditelně oddychl a začali jsme se bavit jako technici. Nechali jsme si problém vysvětlit a začali kout pikle. **Domluvili jsme, že budeme vystupovat jako důstojní experti, že všichni technici hned udělají všechno tak, jak řekneme, i když to bude úplná blbost.** Krátce – zahrajeme si na prknech Národního divadla úplně novou, technickou hru! **Pan Čuba sezval všechny techniky, ti byli s plánem seznámeni a souhlasili s tím, že to zahrají.** Uvědomili jsme o tom i pana ředitele, který na chvíli přišel asistovat.

Dovedete si představit, co to pro mne bylo, hrát na prknech Národního, i když divnou, ale přeci hru, nemusím snad nikomu říkat. Když jsme vstoupili na jeviště, **byli jsme představeni panu režisérovi, který nás dost přehlížel-byli jsme jen technici,** i když z VÚZORT! **Zvukaři to perfektně sehráli a skutečně se před námi ukláněli a měl jsem co dělat, abych nevypadl z role!** Každou chvíli přišel na jeviště nějaký známý herec a usmál se na nás - **všichni to už věděli.** Byl jsem jak ve snách. Jirka kázal přistavit žebřík k těm dvěma mikrofonom, které byly 3m nad jevištěm. Čtyři kulisáci důstojně žebřík přidržovali, Jirka na něj vylezl a začal syčet. To představoval „zdroj bílého šumu“ a já se musel vysmrkat, abych nepropukl ve smích. Naproti tomu **zvukaři nasadili velice důstojné tváře.** Jirka mne poslal do hlediště, abych poslouchal, nejsou-li mikrofony v protifázi. Aby to bylo ještě důstojnější, vyžádal si Jirka silným hlasem naprosté ticho.

Já jsem v hledišti pobíhal a sledoval, jestli při kývání šumícího Jirky, skutečně ten zvuk přechází z jednoho reproduktoru na druhý, bez hluchých míst. Měl jsem dojem, že je vše v naprostém pořádku, ale abych dokázal, že jsem expert, řekl jsem, že jsou mikrofony v protifázi. Jirka hned kázal u jednoho z mikrofonom přehodit živé vodiče. Zvukaři okamžitě vzali pájku a cosi přeletovávali. Když to měli hotové, Jirka opět zašuměl a já prohlásil, že je to mnohem lepší. Všichni technici si postupně přišli poslechnout a s vážnou tváří, že je to opravdu mnohem lepší. Poslechl si to s vážnou tváří i pan ředitel a potom i pan režisér a schválili úpravu. **Dnes bych se vsadil, že zvukaři nepřeletovali nic, ale perfektně to zahráli-jak se sluší na techniky NÁRODNÍHO DIVADLA.**

Myslím, že se ještě posouvaly a natáčely reproduktory a jiné celkem zbytečné věci, nad kterými zvukaři vždy vážně pokývali hlavami a řekli, že je to lepší. Asi po dvou hodinách jsme prohlásili, že je to v pořádku a ačkoli se téměř nic nezměnilo, panu režisérovi se to už také líbilo.

Potrásli jsme si rukama s vážnou tváří, jak je na experty nutné, **pan ředitel Národního divadla nám poděkoval a řekl: „Pomohli jste nám, ani nevíte jak!“** Za odměnu jsme dostali dva lístky na premiéru představení „Deset dnů, které otřásly světem“. Jirka nechtěl na představení jít, tak jsem šel já s Helenkou.

Nedovedu vylíčit dojem z představení, ale měl jsem pocit, že se musí jeviště propadnout pod množstvím herců. Zvláště mne upoutala árie Lenina, kterému uprostřed árie začala mrkat stolní lampa a posléze zhasla. Protože Lenin neuměl asi text z paměti a lampa na text nesvítla, dozpíval árii na la la la. **Helenka říkala, že by mi měli platit za to, že nikam nepůjdu, protože kam půjdu, tam se vždycky něco stane.**

Po letech jsem se byl v Gramofonových závodech v Loděnicích podívat na nové zařízení, a jak tak okukuji, zeptala se mne tiše jedna paní u konfekčního stroje, jestli jsem to já, který byl v Národním „u těch mikrofonů“. Zbystřil jsem pozornost, protože to bylo navýsost tajné, a ta paní mi tiše řekla, že je manželkou pana Čuby. Vyprávěla mi pak dost podrobně, **jak velký to byl průšvih a že všichni byli moc rádi, že si mohli s námi zahrát tu nebezpečnou hru o velký průšvih se šťastným koncem.**

A jak se žije v našem elektrokroužku? Určitě dobře, protože do něj dále chodí i bývalý žáci školy, jak dokazují fotografie:

S Elvírou v terénu...

Výsledky olympiád a soutěží

Zde přinášíme v přehledu nejzajímavější výsledky z různých vědomostních klání, kterých jsme se zúčastnili:

Dějepisná olympiáda (okres)..... David Soukup (8) – 6. místo a Kája Vacková (8) – 11.místo

Pangea (matematická soutěž celorepubliková).....Tereza Nechanická (6) – 2. místo v Libereckém kraji a zároveň 81. Místo v republice z 8 758 soutěžících

Olympiáda v českém jazyce (okres).....Kamila Nechanická (9) – 17.místo

Biologická olympiáda (okres).....Karel Burgermeister – 13.místo

Soutěž T-Profi – konalo se 14.3. v liberecké IQlandii - společný tým žáků ISŠ Vysoké a naší ZŠ obsadil 3. místo (za nás soutěžili Štěpán Patera, Štěpán Šulc a Nikola Skrbková – všichni z 5. třídy). Týmy v rámci krajesoutěží, kdo v časovém limitu nejrychleji a nejlépe složí daný funkční model ze stavebnice Merkur. (Fotografie převzaty ze stránek www.ohkjablonec.cz)

Recyklohraní – celorepublikový projekt zaměřený na ekologii a bezpečnou a ekologickou likvidaci odpadů, v letošním školním roce zde soutěžilo 1668 škol, v kraji jsme se umístili na 12. místě a v rámci republiky to bylo 302. místo, které nám přineslo jako cenu nákupní poukázku v hodnotě 700 Kč.

Děti čtou nevidomým dětem – letos jsme vyslali do konkurzu na obsazení rolí v nově nahrávané audioknize Elise Stronerovou ze 3. třídy. Roli sice nezískala, ale dříme v ní velký potenciál, který určitě zúročí příště. I tak děkujeme za reprezentaci školy.

Soutěž mladých cyklistů - soutěž proběhla v Košťálově a účastnila se dvě soutěžní družstva, mladší ve složení K. Burgermeister, Š. Patera, M. Paterová a N. Skrbková, družstvo starších tvořili K. Patera, D. Soukup, L. Burgermeisterová, N. Ďoubalíková. Mladší skončili na 7. místě a starší na 5. místě, což zaslouží uznání.

Sport

McDonald's Cup

Letos poprvé se žáci 1. stupně zúčastnili McDonald's Cupu, což je fotbalový turnaj určený právě pro tuto věkovou kategorii. Okrskové kolo se konalo v Jablonci nad Jizerou. Žáci z 1. - 3. třídy se umístili na 3. místě a stejně skončilo i družstvo ze 4. - 5. třídy. Nadšení pro hru jim určitě nechybělo, a tak doufejme, že i příští rok se turnaje zúčastní.

Florbalový turnaj v Jilemnici

ASŠK už tradičně pořádá některé turnaje, my se pravidelně účastníme toho florbalového. I letos jsme měli v každé kategorii jedno družstvo. Okrskové kolo proběhlo 6.4. a výsledky snažení našich družstev jsou následující:

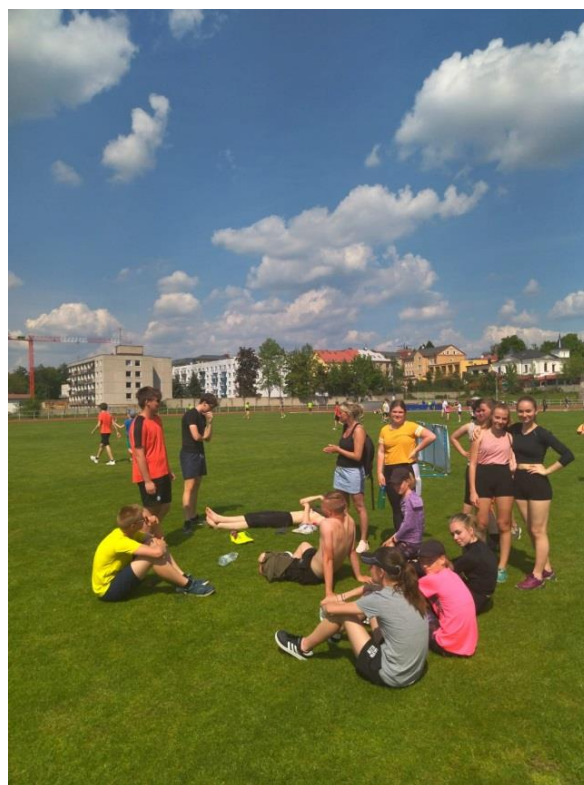
- 3. místo starší žáci
- 2. místo starší žákyně
- 2. místo mladší žáci
- 2. místo mladší žákyně

Výsledky hezké, ale do okresního kola postupují pouze vítězové. Příště to bude chtít ještě tu pověstnou kapičku štěstí.

Pohár rozhlasu 10. 5. 2022

Tato atletická soutěž družstev, které se koná v Turnově, se také obnovovala po covidové pauze. Naší nevýhodou je, že jsme malá škola, těžko se nám dávají dohromady družstva a obsazují všechny disciplíny, ani trénovat příliš není kde. Daří se nám tedy spíš v soutěži jednotlivců (dětské olympijské hry), ta ale letos neproběhne. Přesto se naši neztratili.

A dojmy přímých účastníků Patrika Rady a Matěje Dvořáka: Den začal štafetou, kterou jeden z našeho týmu pokazil, a my jsme skončili poslední. Poté následoval skok do výšky a do dálky kde zářivými výkony reprezentovali naši kluci, kteří skončili na 3. a 4. místě. Během skoků začali také vrhy koulí, kde exceloval nejlepší koulař naší školy, který svými úchvatnými výkony skončil na 6. místě. Po vrhu koulí se běhal sprint na 60m. Bohužel na těchto závodech byly sportovní školy, se kterými se obyčejná školička nemůže vůbec měřit.

A nakonec ještě rozloučení s 9. třídou

Kam kdo odchází....

Tomáš	SŠ Semily - Truhlář
Matěj Dol.	OA, HŠ a SOŠ Turnov - Strojírenství
Richard	ISŠ Vysoké n. J. – Opravář lesnických strojů
Matěj Dv.	VOŠ a SPŠ Jičín - Elektrotechnika
Lucie	2. kolo: Nová Paka – Kuchař - číšník
Barbora	SŠ gastronomie a služeb Nová Paka - cukrář
Radim	ISŠ Vysoké n. J. – Opravář lesnických strojů
Adéla	ISŠ Vysoké n. J. - autolakýrník
David	SŠ hospodář. a lesnická Frýdlant – lesní mechanizátor
Tomáš M.	SPŠ elektrotechnická a VOŠ Pardubice – elektrotechnika, digitální komunikace
Simona	SŠ gastronomie a služeb Nová Paka – kuchař-číšník
Kamila	GIO Semily
Matěj N.	ISŠ Vysoké n. J. – opravář lesnických strojů

Rozálie	SZŠ Turnov – ošetřovatel
Jiří	ISŠ Vysoké n. Jiz. – opravář lesnických strojů
Patrik	SŠ Semily - Truhlář
Matyáš	ISŠ Vysoké n. Jiz. - Logistik
Lukáš	ISŠ Vysoké n. J. – Opravář lesnických strojů
Vladimír	ISŠ Vysoké n. Jiz. - Autotronik
Petr	SPŠ, SOŠ a SOU Hr. Králové – Informační technologie (elektron. PC systémy)
Martin	ISŠ Vysoké n. J. – Operátor skladování
Magdalena	SZŠ Turnov – ošetřovatel
Anna	OA a jazyk. škola Hradec Králové – Obchodní akademie
Tomáš V.	SPŠ Jablonec n. N. – elektrikář silnoproud

Všem přejeme krásné prázdniny plné slunce a pohody!